

S ALENKOU HLEDÁME JARNÍ KVĚTINY

- prohlédni si:
atlas rostlin, polleidy,
obrádky nebo obr. na PE

- stanov si s nádry
květin a barvou květů
• pomůcky z čeho se květiny
skládají (kořen, stonky,
listy, květ) + co potřebují
květiny (voda, teplo,
světlo)

- sestav si květinu
dle vlastního fantazie
na koberec (podložku)
z různých materiálů
(tkaničky, strážky, knoflíky,
čerstvá stonkova, brčka ap.)
"Moje květináček"

PL:

- určí počet slabik ve slově
vytleskej nádry květin -
kolikrát tleskneš, tolik udeleš
pantlíček do obdelníčku

+
- krátký labyrint: zakreslí
kudy sluníčkový paprsek se
dostane k bledule

PL:

- obkreslí si pruh písmen o
květině a sluje písmeno vybledej
+ krasicek - vyberne si ho
č květině

+
- grafomat. cv.: dokreslí
si s pomocí podle mředy
a palky

- sloví si s čtením
paprsků květy dle slovní
instrukce

"SNĚŽENKY"

- natřeš lepidlem + nalep
- dokreslí stonky a listy

- nauč se báničku
• krokus
• květináček (s pohybem)
• pampeliška (s pohybem)

- plamínka: Petrklíč

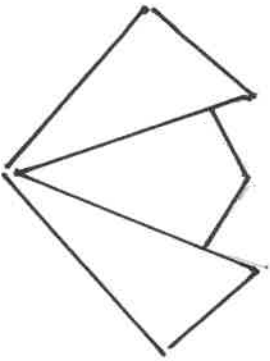
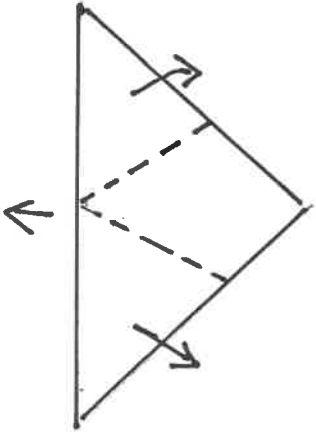
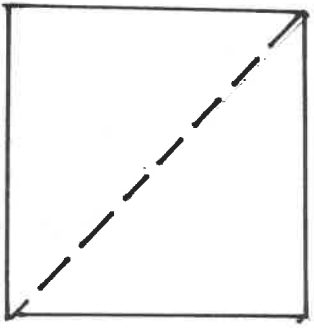
- poslech útlby:
• jak sněženky přirodí
jaro
• proč je bledulka bledá
- společná útlba - obr. čtení
• jarní zpráva
- hádanky - jarní květiny

- na vycházce
pozoruj, které květy
jia květou (sněženky,
krokusy, chryzantemy)

- vytvoří si dráhu z větr
níček, kamínků: sněženky
občinní, jdi pozpátku

SNĚŽENKY
SKLÁDÁNÍ ČTYRCH PAPÍRŮ

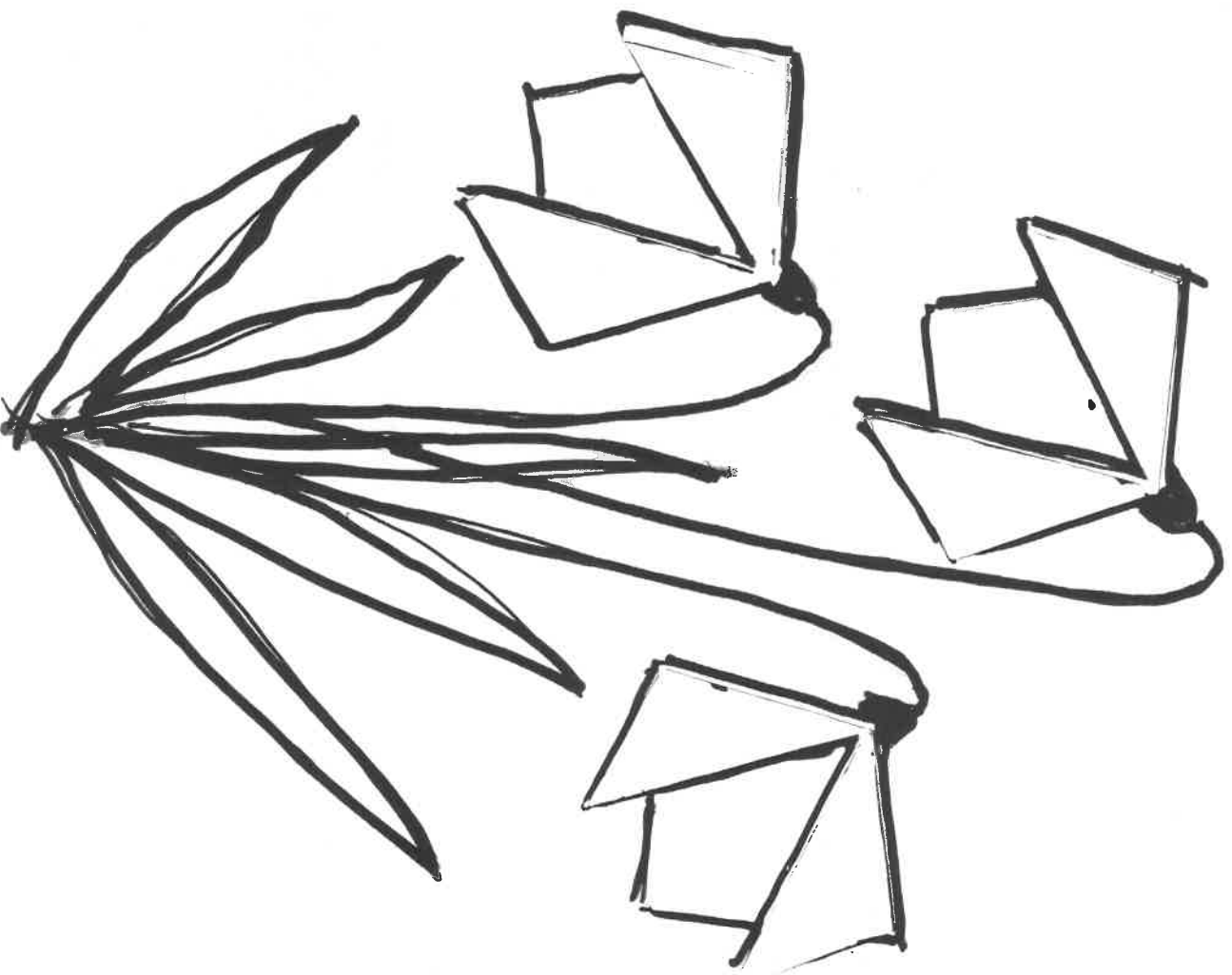
PŘEHNÍ A VYTVOŘÍŠ Δ

KVĚT

OTOČ, NATAĀÍ LEPIDLEM
A NALEP (KVĚTY JHĚŘŮVÍ
DOHLŮ)

DOKRESLI STONKY
A LÍSTY

JARNÍ ZÁVODY

 má veliký . Když trhá ÚNOR, chvěje se
nedočkavostí. Pod ním se totiž objeví BŘEZEN
a tehdy odstartuje jarní závody. Zavolá
z na celé kolo: „3, 2, 1... **TEĎ!**“ a začne hrát.
Ze vykoukne , hned za ní
a . Teplem roztaje a rozkvetou
. Na jívách si vyhřívají kožíšky,
vykvetě . Ze země spěchají ven ,
 a . A to už začne na
opravdová tlačénice dalších probuzených
 pro vítěze ale právem patří
odvážné , která vykvetla jako první.

*Pusíkova pohádka
na dobrou noc*

Jak sněženky přivolaly jaro

Kdysi dávno před mnoha lety sluníčko v zimě usnulo tak tvrdě, že se na jaře zapomnělo probudit. Na všech lesích, polích a vesnicích zůstala ležet silná vrstva sněhu a stále jen mrzlo až praštělo. „Kde zůstalo jaro?“ drkotali zuby lidé i zvířátka. Zásoby potravy docházely, ptáčekové už sezobali poslední loňská semínka a srnky na pasekách marně odhrabávaly sníh a hledaly zapomenutá stébla suché trávy. Jaro stále nepřicházelo. Jednoho dne se na pasece sněhem prodraly první květiny, takové malé bílé zvonečky.

Tehdy ještě neměly žádné jméno. Květiny se překvapeně rozhlížely po lese a divily se, že je všude kolem nich ještě tolik sněhu. A jaká je zima! Květiny se roztráslы mrazem a jejich bílé zvonečky začaly hlasitě zvonit. Tak hlasitě, že se jejich hlas rozléhal po celé pasece, po celém lese a nakonec i po celé obloze. Spící sluníčko konečně zívlo, protáhlo si paprsky, promnulo oči a podívalo se z mraků dolů. „Ó já!“ vyjeklo vyděšeně: „Vždyť já už dávno mělo vstávat! Honem do práce!“

Sluníčko začalo silně hřát, sníh roztál, mráz utekl někam vysoko na sever a konečně přišlo tolik očekávané jaro. Všechna zvířátka se seběhla kolem drobných bílých zvonků a děkovala jim za zahnání zimy. Na památku jejich vítězství jim všichni začali říkat sněženky. Od toho dne rok co rok prorážejí sněženky jako první z kytiček mezi zbytky sněhu a budí svým zvoněním podřimující sluníčko. Tíše! Slyšíš, jak jemně zvoní?

**Zvonky v noci hlavu sklání,
také ty se chystej k spaní.
Díky bílým sněženkám
prchá zima, kdo ví kam!**

PROČ JE BLEDULKA BLEDÁ

Když rozdávalo sluníčko květinám barvy, některé květiny, které v tom uměly chodit, si šly dvakrát nebo i třikrát. Třeba tulipán nebo maceška, ale i jiné. Chtěly se podobat babočce pavímu oku, což je ten nejkrásnější motýl u nás. Zejména macešce se to podařilo. Mnohokrát se už stalo, že lovci motýlů se zelenou sítkou se za ní tiše plížili, chytili ji a bylo jim pak divné, že ten pěkný motýlek nelétá. Bodejť by maceška létala.

No a protože si některé květiny šly pro barvu dvakrát, na některé se nedostalo a zůstaly bílé. Jednou z nich je i malá bledulka, která vypadá jako dítě po nemoci.

Zapovídala se se sněženkou a potom si hrály na klinkání a obě si pro barvu zapoměly dojít. Copak sněženka, té to nevadí. Je to první kvítek, který rozkvétá na ostrůvcích mechu a trávy ještě vedle rozestlaných peřin sněhu odcházející zimy. Ale bledulce to přece jen trochu vadí. Ostatní květiny si o ní šeptají, že je neduživá a nemocná a bojí se, že by se od ní mohly nakazit a ztratit barvu. Jejich obavy jsou liché. Cožpak bílé lilie a lekníny na vodě nejsou krásné? A cožpak se mladé nevěsty při svatbách nestrojí do bílého? Ostatně ani motýl bělásek nemá jinou barvu a jak se na zelené louce pěkně vyjímá.

Bledulka bledá
sluníčko hledá.
Přijď za ní do trávy,
ať se nám pozdraví
bledulka bledá.

Bledulka bledá
v ústraní sedá.
a tam jí na líčka
paprsky sluníčka
obloha nedá.

JARO

KVĚTINA

V zemi malé semínko
spinká jenom malinko.
Sluníčko když zasvíťí,
začne pěkně klíčiti.
Klíčí stále výš a výš,
až poupátko uvidíš.
A pak z toho poupěte
nádherný květ vykvetete.

JARO

KVĚTINA

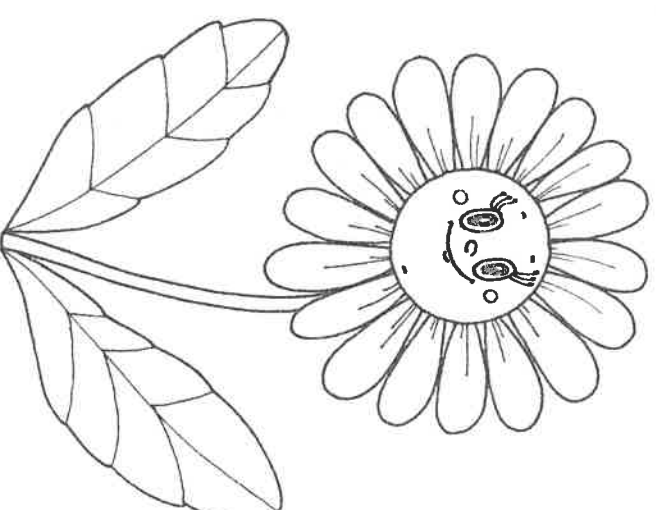
(dřep)

(pomalu zvedat ruce nad hlavu)

(zvednout se do stojel)

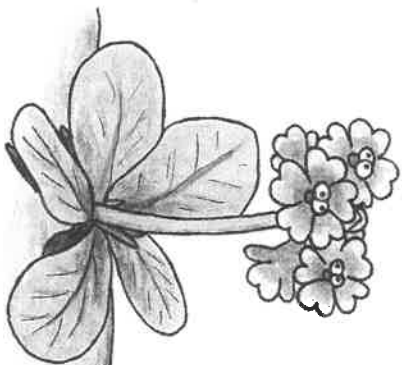
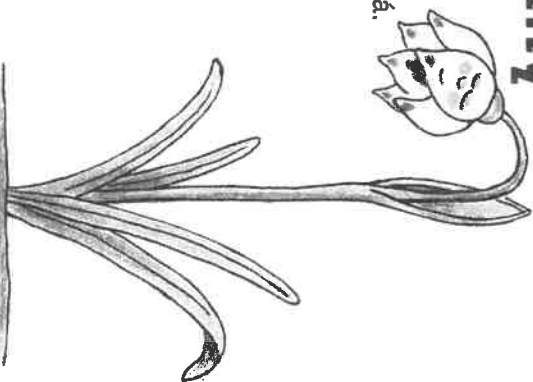
(ruce sepnuté nad hlavou)

(roztáhnout ruce)

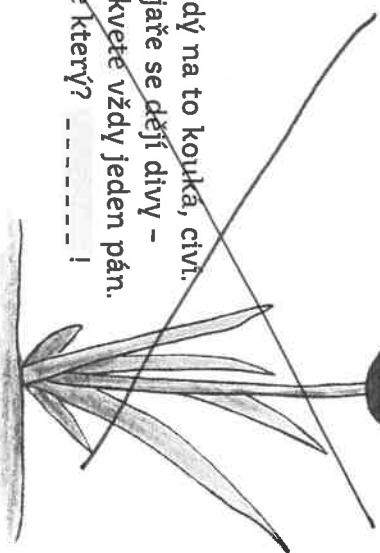
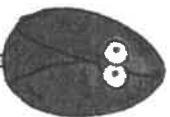

Jarní květiny

Malá kytky celá bledá
ze sněhu ven cestu hledá.
Při teplotě na nule
rozkvétají _____!

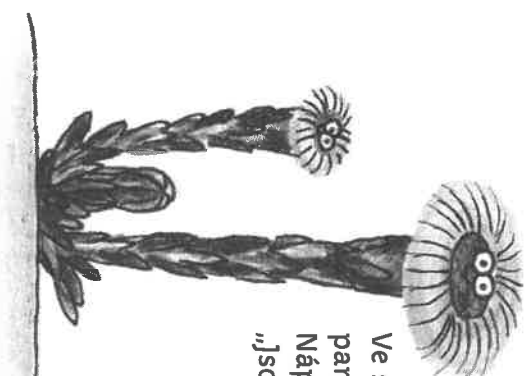

Na nevelkém stonečku
spousta žlutých zvonečků.
Každý z nich má k jaru klíč.
Copak je to? _____!

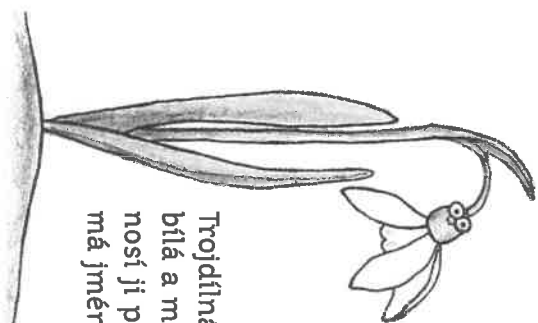
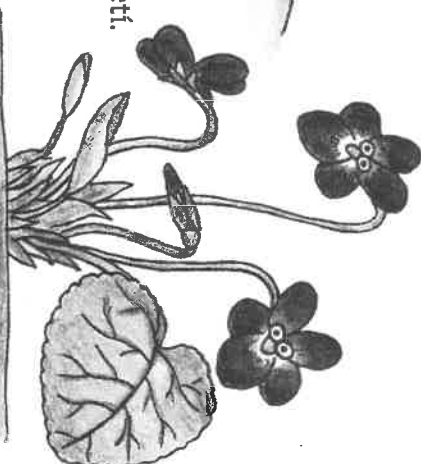
Každý na to kouká, cív!
Na jaře se dějí divy -
rozkvete vždy jeden pán.
Víte který? _____!

tulipán fialky bledule

Ve své syté žluté kráse
pampelišce podobá se.
Nápvěda pro Bělu:
„jsou to květy _____!“

Fialové drobné květy,
všechny včelky se k nim sletí.
Krásně voní do dálky
hlavně drobné _____.

Trojdliná sukýnka,
bílá a malinká,
nosí ji panenka,
má jméno _____.

sněženka petrklíč podbělu

KROKUS

Jeden slutý krokus
udělal ten pokus,
vyrostl moc brzy
a teď ho to mrzí,
mrázik ještě nedošel
ma' tu svoje dráčky,
ale krokus, i kdyby chtěl,
nemůže už zpátky.

PAMPELIŠKA

Pampeliška, to je kvítí,
v trávě žlutě hlava svítí.
A když je z ní babička,
hlavu má jak od mlíčka.
Má ji plnou malých dětí,
foukne vítr a už letí.

PAMPELIŠKA

(utvořt kruh, vzpor dřepmo)
(křvat hlavou dopředu, dozadu)
(stoj spojný)
(křvat hlavou zleva doprava)
(zatočit se na místě)
(rozběhnout se po třídě)

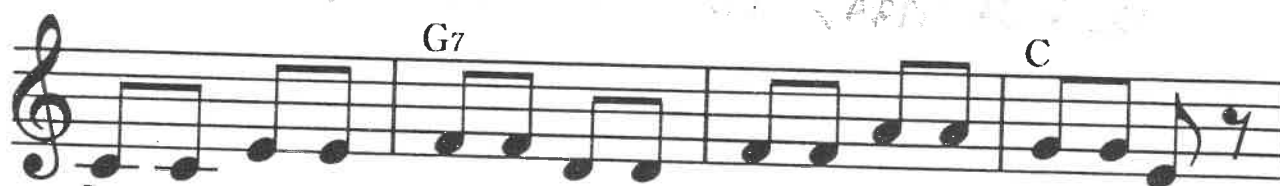
PETRKLÍČ

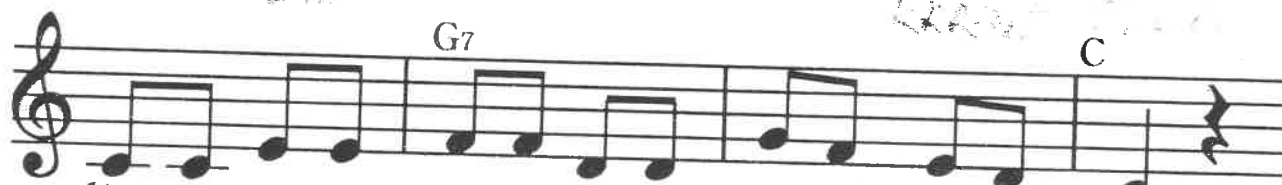
Ne - ní, ne - ní ze že - le - za, pře - ce je to klíč,

o - te - ví - rá brá - nu k ja - ru, je to pe - tr - klíč.

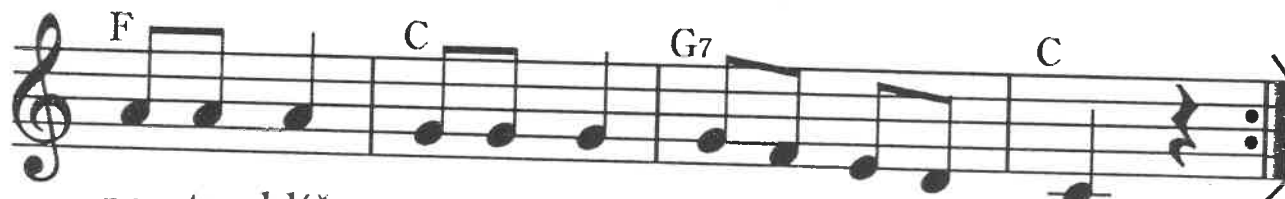
Jen co rá - no slunce vy - jde všude žlutě rozkvetě,

dě - ti, pohled - te jak hezky je hned na svě - tě.

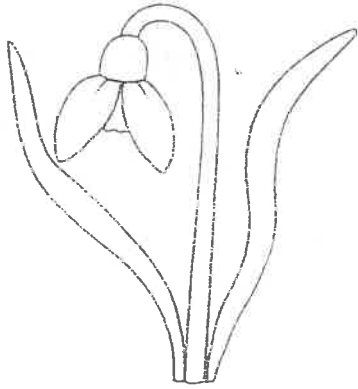

Pe - tr - klíč, pe - tr - klíč, zi - ma už je pryč,

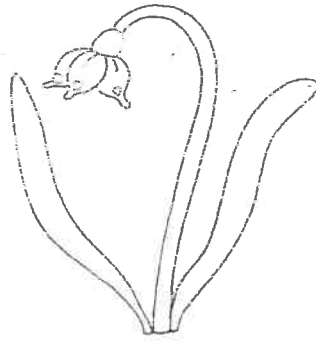

pe - tr - klíč, pe - tr - klíč, od ja - ra je klíč.

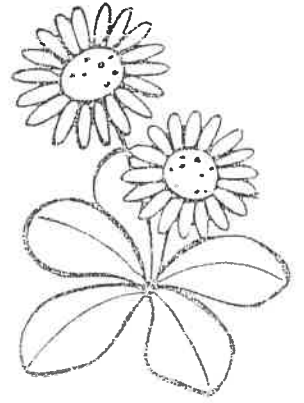
POČET SLABIK
VYTLEKKEJ NÁZVY KVĚTIN - KOLIKRÁT TLEJKNEŠ, TOLIK UDĚLEJ PUNTÍKŮ

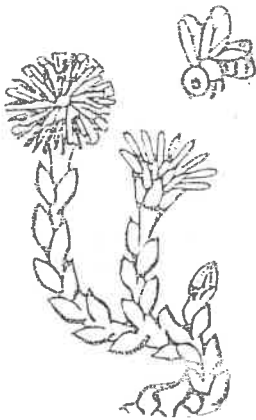
JNĚŽĚNKA

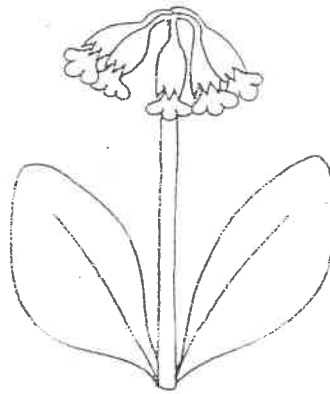
BLEDULE

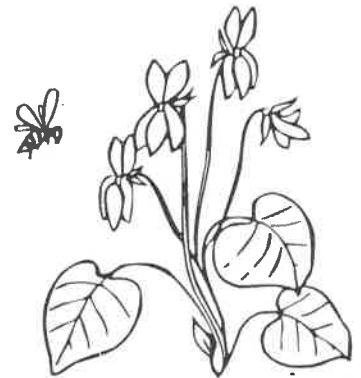
SEDMIKRÁJKA

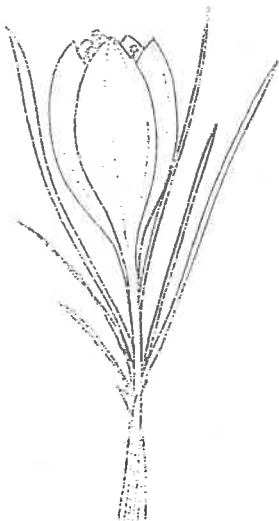
PODBĚL

PETRKLÍČ

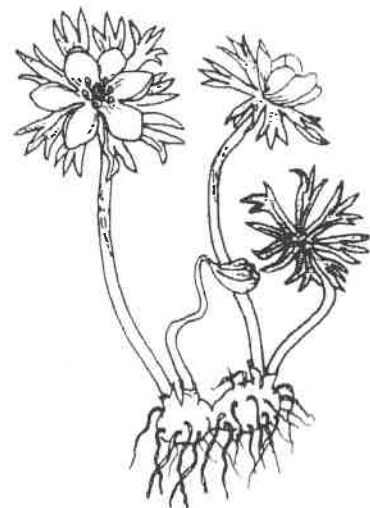
FIALKA

KROKUS

PAMPELIŠ

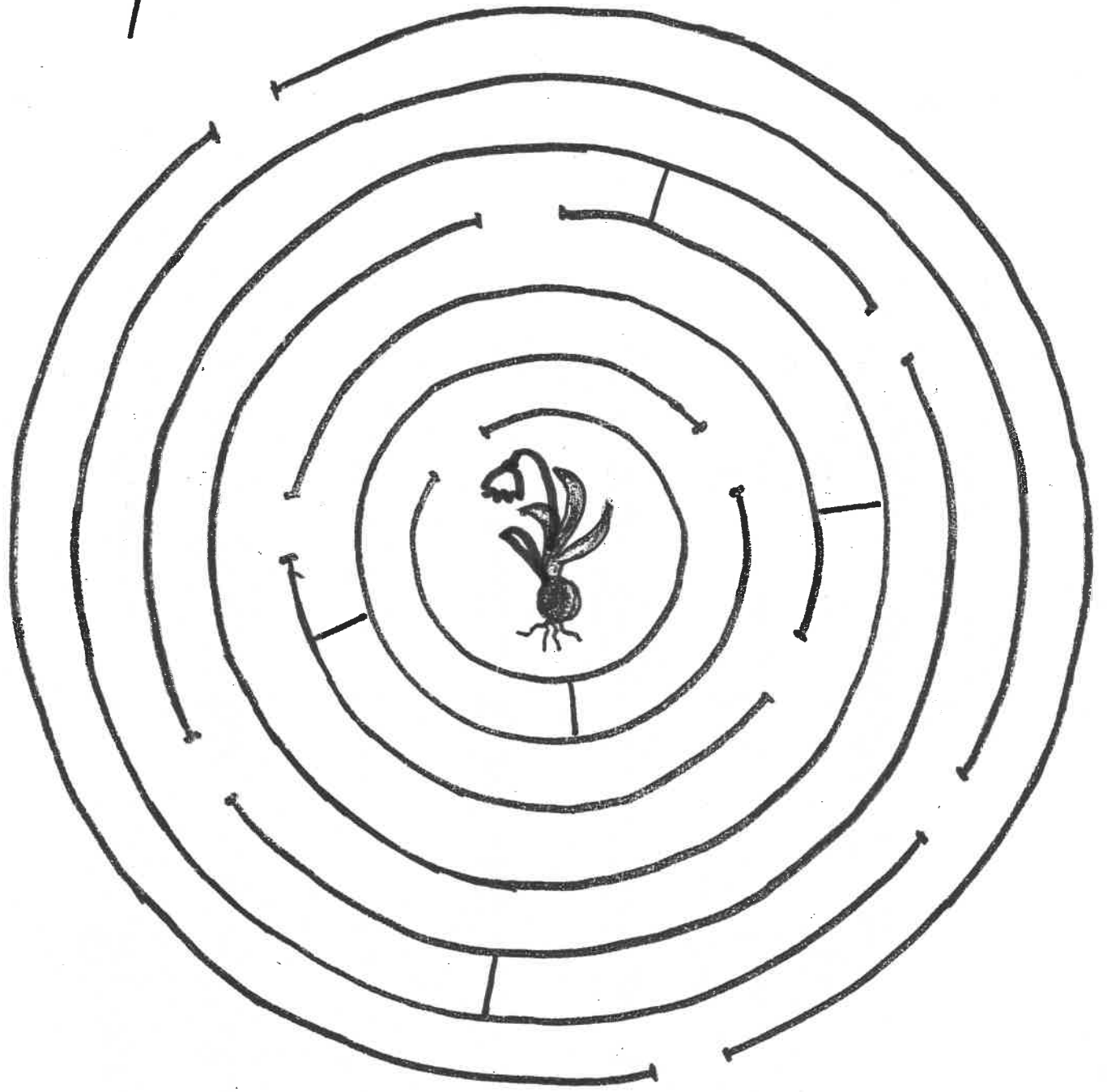
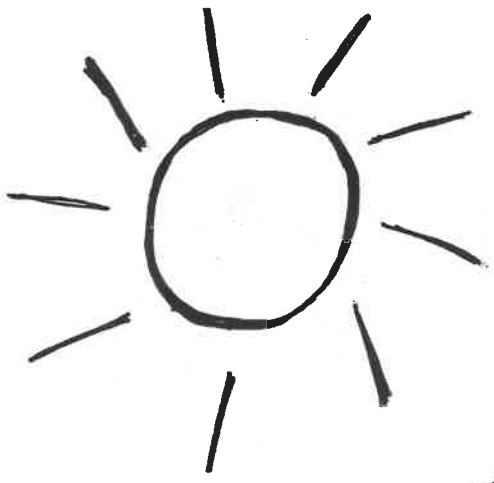

SASANKA

*Hopsa děti, haló, haló,
jaro zimu už vyhnalo.*

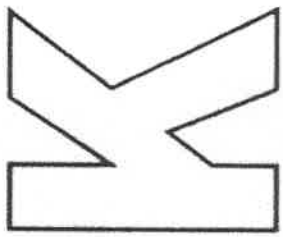
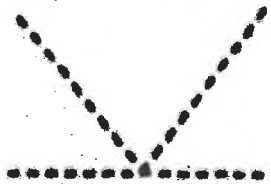
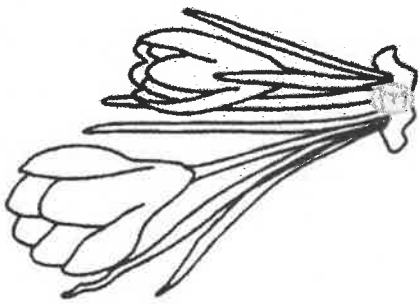

*S pomocí oválů a oválek dokreslí mraky a jarní fialky, dokreslí i sluníčko
a celý obrázek krásně vybarví.*

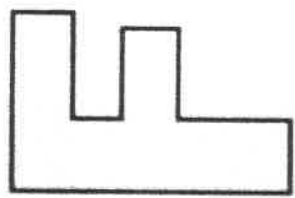
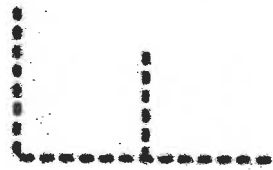
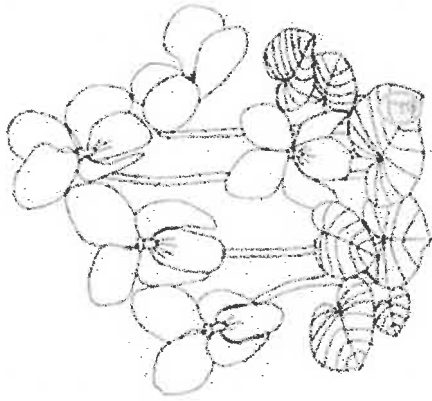

• OBKROUŽI SI PRAVNÍ PÍSMENKO KVIĚTINY A STEJNÉ PÍSMENKO VYHLEDEJ V KROUŽČÍCH - VYBARVI HO I KVĚTINU!

KROKUS

FIALKA

K	J	K	E	K	M
G	K	U	B	K	S
K	C	K	A	N	K
Ž	K	E	K	I	S

Z	F	J	F	R	L
F	A	E	B	F	F
H	F	M	F	T	A
F	R	F	J	F	Š